

Un dels eixos d'interès per analitzar i promoure debats és com la societat mira a les persones a partir de la jubilació com si fossin ja caducades, que han d'apartar-se. No tenen res a aportar i sols els queda "viure".

És el que es coneix com a estereotips vinculats a l'edat: edadismes (ageing).

Certament cada persona viu totes les etapes de la vida com creu i en cap generació ni franja d'edat hi ha el mateix perfil de persones en relació a una edat concreta o franja d'edat: les actituds, manera de viure, interessos, activitats i, per això no hi ha una imatge general d'una edat determinada.

També cal constatar que actualment cap edat respon a la imatge que hi havia fa 30 o 40 anys: ni l'adolescència té la mateixa imatge ni les persones de mitja edat i per tant tampoc les persones grans. Aquest canvi d'imatges ha estat fàcil de fer en edats joves i en la canalla i sembla que sigui molt més difícil de fer per a les persones majors.

És un repte col·lectiu modificar aquestes imatges més simbòliques que reals, ancorades en el passat i actualitzar-les de la mateixa manera que són diferents les maneres de viatjar, els mòbils, les atencions clíniques, i tot el que e viu avui en dia.

<http://www.qmayor.com>

<http://www.qmayor.com/opinion/frases-y-pensamientos-de-famosos-respecto-al-envejecimiento/>